

Indenrigs- og socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att. Souchef Frode Svendsen

Pr. mail til frs@sm.dk og sm@sm.dk

15. juni 2010

**Vedrørende Høring over Bekendtgørelse om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten for voksne samt efter serviceloven
Jf. lov nr. 408 af 21. april 2010 (magtanvendelse overfor voksne). Ministeriets j.nr. 2010-2383**

DemensKoordinatorer i Danmark (DKDK) er blevet opmærksomme på høringen over bekendtgørelsen og ønsker hermed at afgive høringssvar. Dette gør vi på trods af, at DemensKoordinatorer i Danmark ikke er på høringslisten. DemensKoordinatorer i Danmark er en interesseforening, hvis godt 400 medlemmer har en videregående social- og sundhedsfaglig uddannelse, samt videreuddannelse i demens. Hovedparten af foreningens medlemmer er uddannede som sygeplejersker, og arbejder som koordinatore i kommunerne, og har dermed tæt føling med praksis.

DemensKoordinatorer i Danmark har i sit høringssvar til lovudkastet klarlagt, at DKDK finder det positivt, at forslaget blev fremsat, og at der med lovens vedtagelse er sket en lempelse af reglerne for anvendelse af alarm og pejlesystemer.

DKDK finder overvejende bekendtgørelsen fyldestgørende, men har dog følgende kommentarer:

I bekendtgørelsen § 1, stk. 5, fremgår det ikke, hvilken type faglighed, der skal vurdere, om indgreb er nødvendige, jf. høringssvar på lovudkastet. Det finder DKDK ikke betryggende.

I kapitlet om fastholdelse i personlige hygiejnesituationer er det ikke oplyst, om det også er muligt at fastholde ved f.eks. læge- og tandlægebesøg samt fodterapeuter m.m.. Her kan DKDK forudse, at fagpersonale kan komme i vanskeligheder i tolkning af muligheder i konkrete situationer

DKDK finder det – som anført i høringssvar til loven – ikke betryggende, at afgørelse om anvendelse af personlige alarm- og pejlesystemer træffes uden tidsbegrænsning. Hermed fjerner man personalets forpligtelse til at evaluere nødvendigheden af, at borgeren anvender et personligt pejle- eller alarmsystem, men man fjerner også kravet om, at personalet skal overveje andre socialpædagogiske foranstaltninger. DKDK havde gerne set at der i bekendtgørelsen var fastsat en frist for evaluering. DKDK finder det heller ikke betryggende, at kommunalbestyrelsen ikke ved, hvor mange der frivilligt har pejlesystemer – særligt set i relation til § 14.

Helt overordnet kan DKDK ikke se, at bekendtgørelsen giver svar på, hvad der sker, hvis borgeren efterfølgende modsætter sig pejlesystemet (går fra 1. Punktum til 2. Punktum i §

125, stk. 1). Herved overlades skønnet til den/de samme personalegrupper, der har ønsket pejlesystemet. Det stiller den demente borgers retssikkerhed i en vanskelig position.. Bekendtgørelsen giver heller ikke svar på, hvor lang en motivationstid borgeren har krav på før indgrebet – eller særligt efter det er sket.(Hvad skal have været prøvet før man sætter alarmsystem på en borger?) Det ville være en fordel for såvel pårørende som personale at dette var søgt klarlagt i bekendtgørelsen.

DKDK noterer sig, at der årligt skal forelægges beretning for kommunalbestyrelsen, hvilket DKDK finder positivt.

DKDK finder ikke at bekendtgørelsen klarlægger, hvem kommunalbestyrelsen kan delegere beslutningen om magtanvendelse til – jævnfør DKDK's bemærkninger til høring over lovudkastet.

DKDK finder ej heller, at bekendtgørelsen klarlægger hvem der skal vurdere og træffe beslutningen om, at personen ikke modsætter sig anvendelsen – jævnfør DKDK's bemærkninger til høring over lovudkastet

Endelig finder DKDK, at bekendtgørelsen savner afklaring af, om det er borgeren, der skal betale for køb og servicering af overvågningssystemet.

På bestyrelsens vegne

Ane Eckermann
Formand

Marianne Lundsgaard
Faglig sekretær